ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 25ης Οκτωβρίου 2002 *

Στην υπόθεση Τ-80/02,

Tetra Laval BV, με έδρα το Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους A. Vandencasteele, D. Waelbroeck, A. Weitbrecht και S. Völcker, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους A. Whelan και P. Hellström, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της διατάσσουσας τον χωρισμό επιχειρήσεων αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Ιανουαρίου 2002 (υπόθεση COMP/M.2146 — Tetra Laval/Sidel), η οποία ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, J. Pirrung και N. J. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 4ης Ιουλίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων [ΕΕ 1989, L 395, σ. 1, όπως διορθώθηκε (ΕΕ 1990, L 257, σ. 13) και όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1310/97 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ 1997, L 180, σ. 1), στο εξής: κανονισμός], προβλέπει ένα καθεστώς ελέγχου εκ μέρους της Επιτροπής των πράξεων συγκεντρώσεως «κοινοτικών διαστάσεων», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού.

2 Το άρθρο 2 του κανονισμού ορίζει:

«1. Προκειμένου να εξακριβωθεί αν οι συγκεντρώσεις επιχειρήσεων οι εμπίπτουσες στον παρόντα κανονισμό συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, γίνεται σχετική εκτίμηση σε συνάρτηση με τις διατάξεις που ακολουθούν.

[...]

3. Οι συγκεντρώσεις που δημιουργούν ή ενισχύουν δεσπόζουσα θέση, με αποτέλεσμα να παρακωλύεται σε σημαντικό βαθμό ο ουσιαστικός ανταγωνισμός στην κοινή αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, πρέπει να κηρύσσονται ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

[...]»

3 Το άρθρο 4 του κανονισμού επιβάλλει στον αποκτώντα ή στους αποκτώντες τον έλεγχο ή τον από κοινού έλεγχο άλλης επιχειρήσεως την υποχρέωση να κοινοποιούν την πράξη συγκεντρώσεως στην Επιτροπή εντός προθεσμίας μιας εβδομάδας από την ολοκλήρωσή της.

4 Μολονότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού ορίζει ότι μια συγκέντρωση δεν πραγματοποιείται ούτε πριν κοινοποιηθεί ούτε πριν κηρυχθεί συμβατή με την κοινή αγορά, η πραγματοποίηση δημόσιας προσφοράς που έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή δεν παρακωλύεται, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, «υπό τον όρο

ότι ο αποκτών δεν ασκεί τα δικαιώματα ψήφου που συνδέονται με τους συγκεκριμένους τίτλους, ή τα ασκεί μόνο για να διατηρήσει την πλήρη αξία της επένδυσής του και βάσει παρεκκλίσεως, η οποία παρέχεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 4».

5 Όταν έχει κινηθεί διαδικασία κατόπιν της εν λόγω κοινοποιήσεως, οι εξουσίες λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής καθορίζονται στο άρθρο 8 του κανονισμού. Το άρθρο αυτό ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«3. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μια συγκέντρωση πληροί το κριτήριο του άρθρου 2, παράγραφος 3, εκδίδει απόφαση με την οποία η εν λόγω συγκέντρωση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

4. Σε περίπτωση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί η συγκέντρωση, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει, με απόφαση που λαμβάνεται βάσει της παραγράφου 3 ή με χωριστή απόφαση, είτε τον διαχωρισμό των επιχειρήσεων ή των στοιχείων του ενεργητικού που συγκεντρώθηκαν είτε την παύση του κοινού ελέγχου ή κάθε άλλη κατάλληλη ενέργεια, προκειμένου να αποκατασταθεί ο ουσιαστικός ανταγωνισμός».

Το ιστορικό της διαφοράς

6 Στις 27 Μαρτίου 2001 η Tetra Laval SA, ιδιωτική επιχείρηση γαλλικού δικαίου και εξ ολοκλήρου θυγατρική της Tetra Laval BV, χρηματοδοτικής εταιρίας ανήκουσας στον όμιλο Tetra Laval (στο εξής: Tetra ή προσφεύγουσα), απηύθυνε για λογαριασμό της προσφεύγουσας δημόσια προσφορά περί αγοράς όλων των εν κυκλοφορία μετοχών της Sidel SA, εταιρίας εισηγμένης στο χρηματιστήριο στη Γαλλία. Η Tetra Laval SA αγόρασε την ίδια ημέρα το 9,75 % περίπου του κεφαλαίου της Sidel από την Azeo (5,56 %) και από τη διεύθυνση της Sidel (4,19 %).

7 Κατόπιν της προσφοράς αυτής, περιήλθε στην ιδιοκτησία της Tetra το 81,3 % των εν κυκλοφορία μετοχών της Sidel. Μετά την παύση της ισχύος της προσφοράς, η προσφεύγουσα αγόρασε ορισμένες επιπλέον μετοχές, οπότε σήμερα κατέχει περίπου το 95,20 % των μετοχών και το 95,93 % των δικαιωμάτων ψήφου της Sidel.

8 Στις 18 Μαΐου 2001 κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή οι συναλλαγές με τις οποίες η Tetra απέκτησε δικαίωμα συμμετοχής στη Sidel. Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού, η προσφεύγουσα δεσμεύθηκε να μην ασκήσει τα δικαιώματα ψήφου που συνδέονται με τους συγκεκριμένους τίτλους, εκτός αν υπάρξει ρητή εξουσιοδότηση εκ μέρους της Επιτροπής.

9 Οι διάδικοι αναγνωρίζουν ότι οι συναλλαγές αποτελούν αγορά κοινοτικών διαστάσεων, κατά την έννοια των άρθρων 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 1, παράγραφος 2, του κανονισμού.

10 Στις 30 Οκτωβρίου 2001 η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89 [C(2001) 3345 τελικό (υπόθεση COMP/M.2416 — Tetra Laval/Sidel), στο εξής: απόφαση περί ασυμβιβάστου].

11 Σύμφωνα με το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής:

«Η συγκέντρωση που κοινοποίησε στην Επιτροπή η Tetra Laval BV [...] στις 18 Μαΐου 2000, η οποία θα της εξασφάλιζε τη δυνατότητα να αποκτήσει τον αποκλειστικό έλεγχο της εταιρίας Tetra Laval SA, κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και τη Συμφωνία ΕΟΧ».

12 Στις 19 Νοεμβρίου 2001, κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 447/98 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1998, τις σχετικές με τις κοινοποιήσεις, τις προθεσμίες και τις ακροάσεις που προβλέπονται στον κανονισμό 4064/89 (ΕΕ 1998, L 61, σ. 1), αιτιάσεις, διευκρινίζοντας τα μέτρα που θεωρούσε κατάλληλα για την αποκατάσταση του ουσιαστικού ανταγωνισμού.

13 Η προσφεύγουσα απάντησε στην κοινοποίηση των αιτιάσεων στις 3 Δεκεμβρίου 2001.

14 Στις 14 Δεκεμβρίου 2001 διενεργήθηκε ακρόαση ενώπιον του συμβούλου-ελεγκτή, σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 του κανονισμού 447/98.

15 Στις 30 Ιανουαρίου 2002 η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση διατάσσουσα μέτρα για την αποκατάσταση του ουσιαστικού ανταγωνισμού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (υπόθεση COMP/M.2416 — Tetra Laval/Sidel) (στο εξής: απόφαση περί χωρισμού των επιχειρήσεων). Η απόφαση περί χωρισμού των επιχειρήσεων, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 4 Φεβρουαρίου 2002, διατάσσει την εκ μέρους της Tetra πώληση των μετοχών της Sidel και προβλέπει τις αρχές βάσει των οποίων πρέπει να διενεργηθεί ο εν λόγω χωρισμός.

16 Το άρθρο 1 της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων διατάσσει την προσφεύγουσα «να χωρισθεί από τη Sidel [...] σύμφωνα με τα μέτρα που προβλέπει το παράρτημα της παρούσας αποφάσεως».

17 Το σημείο 1, παράγραφος 5, του παραρτήματος της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων ορίζει ότι η Tetra πρέπει να άρει εξ ολοκλήρου τη συμμετοχή της στη Sidel «ούτως ώστε ούτε η Tetra ούτε οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση που ανήκει άμεσα ή έμμεσα στον όμιλό της να έχει άμεσο ή έμμεσο χρηματοδοτικό συμφέρον εντός της

Sidel». Βάσει του σημείου 2, παράγραφος 1, του εν λόγω παραρτήματος, απαγορεύεται στην Tetra «να λάβει οποιοδήποτε μέτρο για την πραγματοποίηση της συγκεντρώσεως χωρίς προηγούμενη άδεια της Επιτροπής» κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που προηγείται του χωρισμού των επιχειρήσεων, ενώ το σημείο 2, παράγραφος 2, του εν λόγω παραρτήματος της απαγορεύει να ασκεί τα δικαιώματα ψήφου που συνδέονται με τους τίτλους και να αγοράζει μετοχές χωρίς σχετική άδεια. Το σημείο 2, παράγραφος 8, του παραρτήματος αυτού επιβάλλει, μεταξύ άλλων, στην προσφεύγουσα την υποχρέωση να ενημερώνει εγγράφως την Επιτροπή, σε μηνιαία βάση, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, σχετικά με τις εξελίξεις στις διαπραγματεύσεις με τους ενδεχόμενους αγοραστές τίτλων της Sidel. Το σημείο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω παραρτήματος αφορά τον διορισμό «ανεξάρτητου εντολέα», η θητεία και ο διορισμός του οποίου πρέπει να εγκριθούν προηγουμένως από την Επιτροπή. Ο εντολέας αυτός πρεπει να διαθέτει «επαρκείς ικανότητες και εξουσίες για την εποπτεία της διαδικασίας πωλήσεως καθώς και για τη βιωσιμότητα και την άρτια λειτουργία της Sidel». Τέλος, το σημείο 4 του παραρτήματος αυτού αφορά το «χρονοδιάγραμμα του χωρισμού των επιχειρήσεων», στο οποίο καθορίζεται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, ακριβής προθεσμία για την ολοκλήρωση της εργασίας.

Διαδικασία

18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Ιανουαρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου και η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-5/02. Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε αυθημερόν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση για εκδίκαση της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

19 Στις 6 Φεβρουαρίου 2002 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου, στο οποίο ανατέθηκε η εξέταση της υποθέσεως, αποφάσισε να εκδώσει σχετική απόφαση σύμφωνα με την ταχεία διαδικασία που επρόκειτο να ακολουθηθεί στην υπόθεση Τ-5/02.

20 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Μαρτίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή κατά της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων και ζήτησε την ένωση της παρούσας υποθέσεως με την

υπόθεση Τ-5/02. Η προσφεύγουσα ζήτησε επίσης, με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε αυθημερόν, την εκδίκαση της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία, αίτημα το οποίο ενέκρινε η Επιτροπή με τις επί της εν λόγω αιτήσεως παρατηρήσεις που κατέθεσε στις 3 Απριλίου 2002. Η εξέταση της υποθέσεως αυτής ανατέθηκε επίσης στο πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου.

21 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε επίσης στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Μαρτίου 2002, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, πρωτοκολληθείσα με τον αριθμό Τ-80/02 R, με την οποία ζήτησε να μην αρχίσει να τρέχει η προθεσμία που τάχθηκε με το σημείο 4 του παραρτήματος της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων, σχετικά με την πώληση της συμμετοχής της Tetra στη Sidel.

22 Σύμφωνα με τα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64, παράγραφος 3, στοιχείο ε', του Κανονισμού Διαδικασίας, οι διάδικοι κλήθηκαν στις 19 Μαρτίου 2002 να μετάσχουν σε μια άτυπη συνάντηση με τον εισηγητή δικαστή στις 4 Απριλίου 2002.

23 Στις 18 Απριλίου 2002 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου δέχθηκε την αίτηση περί εκδικάσεως της παρούσας υποθέσεως με ταχεία διαδικασία και όρισε δικάσιμο για τις υποθέσεις Τ-5/02 και Τ-80/02 την 26η και την 27η Ιουνίου 2002, αντιστοίχως. Σύμφωνα με όσα ανέφερε η προσφεύγουσα κατά την άτυπη συνάντηση, το αίτημα περί ενώσεως της υποθέσεως Τ-5/02 με την παρούσα υπόθεση θεωρήθηκε αποσυρθέν.

24 Η Επιτροπή υπέβαλε το υπόμνημά της αντικρούσεως στις 30 Απριλίου 2002.

25 Σύμφωνα με τη συμφωνία μεταξύ των διαδίκων περί της παρατάσεως της ταχθείσας προθεσμίας πωλήσεως των μετοχών της Sidel που κατέχει η Tetra, που συνήφθη κατά την ακρόαση της 24ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση T-80/02 R, η προσφεύγουσα, με έγγραφο της 3ης Μαΐου 2002, παραιτήθηκε από την αίτησή της λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Κατά συνέπεια, η υπόθεση T-80/02 R διαγράφηκε από το Πρωτόκολλο με διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Μαΐου 2002 και το Πρωτοδικείο επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

26 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου αποφάσισε, κατά την από 10 Ιουνίου 2002 διάσκεψή του, να ανοίξει την προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν σε μια σειρά γραπτών ερωτημάτων που κοινοποιήθηκαν στις 11 Ιουνίου 2002.

27 Στις 19 Ιουνίου 2002 οι διάδικοι κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου τις σημειώσεις των αγορεύσεων που είχαν κληθεί να καταθέσουν κατά την ανεπίσημη συνεδρίαση και απάντησαν στα γραπτά ερωτήματα.

28 Λόγω κωλύματος ενός μέλους του πρώτου τμήματος, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου όρισε προς τη συμπλήρωση αυτού, στις 24 Ιουνίου 2002, τον δικαστή M. Pirrung, βάσει του άρθρου 32, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, και ανέστειλε τις δύο προβλεφθείσες συνεδριάσεις για τις 3 και 4 Ιουλίου 2002, αντιστοίχως.

29 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 4ης Ιουλίου 2002.

Αιτήματα των διαδίκων

30 Η προσφεύγουσα, λαμβανομένου υπόψη ότι συντρέχουν οι απαιτούμενοι για την τροποποίηση των αιτημάτων της όροι, οι οποίοι τέθηκαν κατά την άτυπη συνάντηση, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση περί χωρισμού των επιχειρήσεων,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

31 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

32 Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της, οι οποίοι αντλούνται, πρώτον, από την προσβολή των δικονομικών της

δικαιωμάτων, δεύτερον, από την έλλειψη νομικής βάσεως της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων συνεπεία του μη συννόμου χαρακτήρα της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου, τρίτον, από τη μη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού και, τέταρτον, από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Με τις σημειώσεις των αγορεύσεων που κατέθεσε, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε εν μέρει από τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως.

33 Με απόφαση που εκδόθηκε αυθημερόν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-5/02, το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση περί ασυμβιβάστου. Επιβάλλεται επομένως να εξετασθεί, καταρχάς, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από τη σχέση που αναπόφευκτα δημιουργείται μεταξύ της ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου και εκείνης της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων.

34 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η σχέση μεταξύ της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου και της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων προκύπτει τόσο από τη διατύπωση της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου και ιδίως από τη δέκατη αιτιολογική σκέψη της όσο και από το γεγονός ότι απόφαση αυτή αποτελεί μέτρο εκτελέσεως της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων, προς αποκατάσταση του ουσιαστικού ανταγωνισμού. Λαμβανομένου υπόψη ότι η απόφαση περί χωρισμού των επιχειρήσεων εξαρτάται από την απόφαση περί ασυμβιβάστου, σε περίπτωση ακυρώσεως της τελευταίας αυτής αποφάσεως, η απόφαση περί χωρισμού των επιχειρήσεων θα στερείται κάθε νομικής βάσεως.

35 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η απόφαση περί χωρισμού των επιχειρήσεων στηρίζεται στην απόφαση περί ασυμβιβάστου, όπως είχε πριν ακυρωθεί. Συνεπώς, η μεταγενέστερη ακύρωση της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου δεν θα είχε επίδραση στο κύρος της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων. Έτσι, στην περίπτωση που απορριφθούν όλοι οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως στην παρούσα υπόθεση, η έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου δεν θα δικαιολογούσε την ακύρωση της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων. Θα απέκειτο στην Επιτροπή να υποστεί τις συνέπειες της ακυρώσεως της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 233 ΕΚ, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο (απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 1988, 97/86, 99/86, 193/86 και 215/86, Αστερίς κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. I-2181, σκέψεις 30 και 32, στο εξής: απόφαση Αστερίς).

36 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι από την οικονομία του κανονισμού, και ειδικότερα της αιτιολογικής σκέψεως 16, προκύπτει ότι ο σκοπός του άρθρου 8, παράγραφος 4, είναι να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να λάβει όλες τις αποφάσεις που απαιτούνται για την αποκατάσταση του ουσιαστικού ανταγωνισμού. Οσάκις, όπως εν προκειμένω, η πράξη συγκεντρώσεως έχει συντελεστεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού, ο χωρισμός των επιχειρήσεων τις οποίες αφορά η εν λόγω πράξη αποτελεί τη λογική συνέπεια της αποφάσεως που κηρύσσει τη συγκέντρωση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

37 Η λήψη πάντως αποφάσεως διατάσσουσας τον χωρισμό επιχειρήσεων σε χρόνο μεταγενέστερο της λήψεως αποφάσεως με την οποία μια συγκέντρωση κηρύσσεται ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά προϋποθέτει ότι η δεύτερη αυτή απόφαση είναι έγκυρη. Δεδομένου ότι ο σκοπός της λήψεως αποφάσεως διατάσσουσας τον χωρισμό των επιχειρήσεων κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού είναι η αποκατάσταση του ουσιαστικού ανταγωνισμού, που παρακωλύεται λόγω μιας συγκεντρώσεως κηρυχθείσας ασυμβίβαστης με την κοινή αγορά, είναι σαφές ότι το κύρος της εξαρτάται από το κύρος της αποφάσεως που απαγορεύει τη συγκέντρωση και, κατά συνέπεια, ότι η ακύρωση της τελευταίας αυτής αποφάσεως της στερεί κάθε νομική βάση.

38 Υπέρ του συμπεράσματος αυτού συνηγορεί και το ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού, η πώληση συμμετοχής που συντελέστηκε στο πλαίσιο συγκεντρώσεως μπορεί να διαταχθεί στο πλαίσιο της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου που εκδόθηκε κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3.

39 Περαιτέρω, το συμπέρασμα αυτό δεν θίγεται από την εκ μέρους της Επιτροπής παραπομπή στην απόφαση Αστερίς. Πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Δικαστήριο αναγνώρισε με την εν λόγω απόφαση το «αναδρομικ[ό] αποτ[έλεσμα] που προσδίδεται στις ακυρωτικές αποφάσεις» (σκέψη 30). Δεύτερον, η απόφαση Αστερίς αφορούσε, ειδικότερα, τα αποτελέσματα που συνεπαγόταν η ακύρωση ενός κανονισμού, το πεδίο εφαρμογής του οποίου περιοριζόταν σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, για κάθε μεταγενέστερη διάταξη κανονισμού της οποίας το περιεχόμενο ταυτιζόταν με αυτό της διατάξεως που κηρύχθηκε παράνομη. Επομένως, η εν λόγω απόφαση αφορά την έκταση της υποχρεώσεως εκτελέσεως της οικείας ακυρωτικής αποφάσεως, η οποία απορρέει από το άρθρο 233 ΕΚ και βαρύνει το κοινοτικό όργανο που εκδίδει τους οικείους κανονισμούς.

40 Εν προκειμένω όμως, αντιθέτως προς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Αστερίς, δεν πρόκειται περί κανονισμών των οποίων οι διατάξεις ταυτίζονται, αλλά περί προγενέστερης αποφάσεως περί χωρισμού επιχειρήσεων, η οποία περιορίζεται στην εκτέλεση της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου. Το γεγονός ότι, κατά την έκδοση της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων, η εν λόγω απόφαση περί ασυμβιβάστου δεν ακυρώθηκε δεν μπορεί, αφ' εαυτού, να στερήσει από τη μεταγενέστερη ακύρωση το αναδρομικό της αποτέλεσμα.

41 Πάντως, με την απόφαση Τ-5/02, το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση περί ασυμβιβάστου (βλ. ανωτέρω σημείο 33).

42 Λαμβανομένου υπόψη ότι η έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως περί ασυμβιβάστου συνεπάγεται την έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως περί χωρισμού των επιχειρήσεων, η παρούσα προσφυγή περί ακυρώσεως της τελευταίας αυτής αποφάσεως πρέπει να γίνει δεκτή, οπότε παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα.

43 Κατά συνέπεια, η απόφαση περί χωρισμού των επιχειρήσεων ακυρώνεται.

Επί των δικαστικών εξόδων

44 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η καθής ηττήθηκε ως προς τα αιτήματά της και η προσφεύγουσα ζήτησε την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, η καθής πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα της και τα έξοδα της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιανουαρίου 2002 για τη λήψη μέτρων για την αποκατάσταση του ουσιαστικού ανταγωνισμού (υπόθεση COMP/M.2146 — Tetra Laval/Sidel), η οποία ελήφθη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ των επιχειρήσεων.**

2) **Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.**

Vesterdorf Pirrung Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Οκτωβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf